

Je výchova k partnerstvu a rodičovstvu na školách potrebná ?

Regionálny úrad verejného zdravotníctva, oddelenie Podpory zdravia každoročne ponúka základným a stredným školám v Trenčianskom kraji ponukový list prednášok týkajúcich sa zdravého spôsobu života, zdravej výživy, stomatohygieny, protidrogovej problematiky, prvej pomoci, prevencie ochorení dýchacích ciest, kardiologických a onkologických ochorení, sexuálnu výchovu či dopravnú výchovu. Sexuálna výchova – výchova k partnerstvu a rodičovstvu sa prednáša pre 8.a 9. roč. na ZŠ, cirkevných i špeciálnych ZŠ a pre 1. a 2. roč. SŠ. Žiakom sú poskytnuté odborné informácie, ktoré sú ich veku primerané . Na prednášky a besedy dostávame samé pozitívne reakcie. A to nielen zo strany žiakov a ich rodičov, ale i od pedagógov, s ktorými máme výbornú spoluprácu.

Výchova k partnerstvu a rodičovstvu by mala začať už v rodinách. No v mnohých rodinách sa o dospievaní u detí vôbec nerozpráva. Preto je dôležité, aby správne informácie dostali deti v školách. Rodičia si pod sexuálnou výchovou často predstavujú niečo zlé a nemravné. Nič také, ale deťom neprezentujeme. Sme za to, aby ten, kto deťom prednáša, bol odborne vzdelaný, mal nadhľad, uznával duševné hodnoty a bol slušný.

Besedy prebiehajú v kruhu zvlášť s dievčatami a zvlášť s chlapcami. Napriek tomu, že diskusie neprebiehajú v zmiešanom kolektíve, obidve skupiny sa dozvedia všetko i o druhom pohlaví. V skupine je tak lepšia atmosféra a deti sú otvorenejšie, často sa pýtajú také otázky, ktoré by zaskočili aj dospelého.

Na začiatku každej besedy deťom vysvetlím, o čom sa budeme rozprávať. Najskôr sa s deťmi rozprávam o zmenách (telesných a psychických), ktoré nastávajú v puberte. Potom si vysvetlíme anatómiu mužských a ženských pohlavných orgánov, menštruačný cyklus, otehotnenie a antikoncepciu.

V rámci tejto besedy sa rozprávame o tom, ako si budovať dobrý partnerský vzťah. Rozprávame sa o tom, že ten, kto sa nám páči, by mal byť najskôr náš kamarát, potom priateľ, partner, a nakoniec manžel. Na besedách často zisťujem, že deti nevedia, čo znamená ľúbiť niekoho. Myslia si, že to znamená len bozkávať sa s ním.

Často od detí dostávam otázku, kedy už teda môžu začať sexuálne žiť. Moja odpoveď je, že keď budú telesne, citovo a psychicky pripravení a zrelí. Podľa môjho názoru to určite nie je v 14 – 15 rokoch. Poslednú časť besedy venujem prevencii sexuálne prenosných ochorení vrátane ochorenia AIDS.

Občas sa ma učitelia pýtajú, či vyučovať sexuálnu výchovu v štrnástich - pätnástich rokoch nie je priskoro. Vzhľadom k tomu, že v dnešnej dobe deti skôr dospievajú a niektorí rodičia sa im málo venujú po tejto stránke, je potrebné o tom hovoriť najneskôr v tomto období. Na deti v súčasnosti striehne viac nástrah ako pred rokmi. Anonymita na internete búra bariéry, v jednom momente ich zavalí toľko informácií, že ich nestíhajú spracovávať. K množstvu nových poznatkov navyše často nedostávajú žiadne vysvetlenie, a tak zostávajú zmätené.

Na záver by som chcela zdôrazniť, že vyučovanie sexuálnej výchovy na školách v súčasnej dobe je potrebné. Deti často musia riešiť problémy, ktoré patria do rúk dospelých. Skoro začínajú sexuálne žiť a neuvedomujú si riziká (neželané tehotenstvo, sexuálne prenosné ochorenia), ktoré pohlavný život prináša. Detstvo dnešných detí sa uzatvára veľmi skoro a veľmi rýchlo. Deti majú žiť šťastné a bezstarostné detstvo, na ktoré budú mať pekné spomienky a nie psychickú traumú na celý život.

PhDr. Zlatica Meravá, Oddelenie podpory zdravia, RÚVZ Trenčín